

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán.
külván:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Or-hasábpetsitor egyszeri bejelentésért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért ki 3) kr
Nyilttér 4 hasábpetsitorért 2) kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
ujdonság sora 50 krajczár.

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Székhely: utca SIMON-ház Kunz József utr
kereskedésével szemben.

HIRDETÉSENYEK.

Előzetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap szelemi részét illető
minden közlemények ide intézendők.

Értesítetlen levelek csak ismert kszektől
fogadtatnak el.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Hétfő, November 21

227. szám.

A megfordult világ!

(T.) Nagyon fordult a világ sora!
„Zopios” őseink a kiknek Bécsben volt
Mekka, és a „Burg” márvány folyosóit
puderzett hajú magyar hajlongók áraszt-
tották el, akik németül keresték az érde-
meket és a kitüntetések, s annyira be-
gyakorolták magukat germánoknak, hogy
egy némelyik magyar mágnásnak a kijel-
se még ma is Bécsből izlik. Szóval ami-
kor még Bécs volt a nap, és Magyaror-
szág csak plánéta, s ha be néztünk
abba a nagy fényességbe, ami onnan fe-
lülről ragyogott ránk, karikat hányt a
szemünk. És az még hagyján volt! De
mikor elsötétített reánk nézve a nap s
többé nem fényességet kaptunk onnan,
hanem Haynaut és Haynauval „Bleit”-t
meg „Pulver”-t, s a nagy éjszakában
amely reánk borult csak az elítélt haza-
fiakra czélzó fegyverek villanását láttuk
és dördülést hallottuk! És a mikor el-
árasztották sáskákkal, a kiken Bach
szorkány mester lovagolt és a kik kiették
a magyar ember szájából a hivatalt, és
akik parancsoltak, mi pedig koplaltunk,
mikor a most hivataloskodó százazrek és
azok apái kenyértelenül nézték, hogy ap-
ritotta a töltik elvett kenyeret a görbe
lábszaru diszmagyaros, aranyos Bach
huszár a mi fejünkbe, s hogy csorgott le
a bajuszunk kétoldalt az a tejfől a mit a
kifejt magyar tehén nekik tejtelt! És
a mikor elvitték gyermekeinket Kossuth
Lajos ellen, meg a magyar légio ellen har-
czolni Olaszországba, s mi arra tanitot-
tuk a hősi magyar fajt: hogy szaladás most
az ő legnagyobb ellensége dicsősége, —
s annál jobban tapsoltunk
neki, minél jobban retrált!
Hát még König-Grécznél! Szadovánál!
S uram Isten! akik azt tapasztaltuk,
hogy hősi dicsőségünk, mellyel a birodal-
mat egyszer megmentettük, csak ellenfe-

leink erősbítésére szolgált; most csak-
ugyan a futással győztünk. Megmutattuk
ellenfeleinknek hogy a mi karunk erejé-
vel a mi kezeinkre és lábainkra, békókat
kovácsolni nem fognak. S a lezcke haszná-
lást. Belátták, hogy ha a magyar szalad,
akkor Ausztriának is futni kell; és hogy
a magyar, a mint a szaladásnak neki
indult, addig fut a míg a lelkét ki nem
adja, de hogy a birodalmat is magával
viszi. Árpádnak, Szent-Lászlónak, a Hun-
yadiaknak sat. hadatverő unokái, így
jöttek rá a „Rükvertsz Concentrirung”
nagy elvére, s belátták, hogy nem csak
mindig a hősiesség, hanem olykor a tak-
tika is valami, s az utóbbi századok tör-
ténélmé nem mutat fel, magyar fegyve-
rek által vivott oly diadalt, mint a mi-
lyent a szolfierinói és szadovai szaladás-
sal értünk el.

Azt kezdem észrevenni uraim, hogy
mi ragyogunk arra a bécsi napra, mely
előtt mi ránk ragyogott; hogy meg-
fordult a csillag rendszer, s hogy a „ma-
gyar parlament”-ből indul ki az a moz-
gató erő, mely a birodalom forgásának
az irányt adja. Legalább akkor, mikor
életbevágó kérdéstről, nagy dologról van
szó, a suly, Bécsből mindig Budapestre
vándorol át, s a magyar parlamentben
adják meg neki a lökést, hogy merre
mozogjon. Hogy minden fontos kérdésben
a magyar miniszterelnök nyilatkozik előbb,
s az osztrák csak a viszhangot adja;
hogy mindig a magyar delegáció viszi
a lobogót, ez adja a tónust, ez csinálja
a programot, az osztrák csak elfogadja.

Azt látom, hogy a mi még németül
van, az mind halványodik, s a mi ma-
gyarul van, az mind fényesedik; hogy a
hadseregben is úgy kopik már a német
szó, hogy csak „kommandó”-nak lézeng
még egy darabig, s hogy magamagától
elzúllik csak ne bolygassuk. Ha valamire
az elalvást akarjuk rá galvanizálni, hát

azt minél kevésbé piszkáljuk; hanem
csak folytassuk a magunk dolgát.

Minden úgy megy, amint a mi ér-
dekünk kívánja. Kálnoky határozottan ma-
gyar politikát folytat, úgy balad az And-
rássy Gyula nyomadékaik mint a paian-
csolat. És mert azért a magyar delegá-
ció bizalmat szavazott neki, kapta ma-
gát az osztrák és megszavazta az is. „Nagy
éjlett neki! „Csak hadd ferojon a meg-
fordult tengelyen, abban a hitben, mintha
még ma is maga körül ferojna.

És mi, csináljuk a magunk dolgát!
Veszekedjünk, mamelukoskodjunk és el-
lenzékenkedjünk. A mérsékeltnek csak
hadd szidjanak, mi vissza szidjuk; a szél-
bal meg hadd szidjon mind a kettőnket,
csak egészségesebbek leszünk tőle. De
hogy a dolgok jól kezdenek menni ott
kiinn, annak Sándor czár a megmondhatója,
s hogy jól kezdenek menni itt benn is,
azt meg a Tisza Kálmán expozéja hagyja
remélni: Oh hogy: Áld meg Isten a ma-
gyart! . . . Megszenvedtük már a multat
s jövendő! Legyen már egyszer jó vil-
lág a számunkra is!

— A magyar delegáció zárulése kedden
é hó 22-én lesz, minthogy a határozatok leg-
felsőbb szentesítés végett csak holnap ér-
keznek Gödöllőre s a magyar delegáció az
országgyűlés mindkét házának házszabályaitól
eltérőleg még mindig ragaszkodik ahhoz,
hogy a jóváhagyott határozatok egy összes
ülésem hirdettessenek ki.

Külföld.

A Rouvier-cabinet lemondása. Hiábavaló volt a köztársasági pártok
együttös tanácskozása, hiábavaló volt ama
határozatok, hogy ne háborgassák a különben
is oly váltásos időt élő kormányt, Clemenceau
nem hallgatott a józanság szavára és a ka-
mara ülésén bejelentette interpellációját a
politikai helyzetéről. Rouvier miniszterelnök
azt kívánta, hogy halassza el a kamara az

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Az én zsidóm.

(Egy kis történet.)

Gyarmathy Zsigánétól.

(Folytatás.)

Aztán Rózsika, a mint tovább beszél,
mindig világosabb lesz, hogy azért még sinez
különb ember a világon, mint Zoltán, a miből
— tekintettel Bélára — csak annyi igaz,
hogy senkit sem szeret ilyen igazán a fe-
lesége.

— De hát ha Zoltán olyan jó, úgy sze-
ret tégedet, mert ugyan hogy is ne szeretne!
miként tud annyiszor elszomorítani a sok rá-
való várakozással?

Természetes hogy kimentette az urát,
ha azt mondat volna, — de ezt csak most
tudom, — hogy helyes a Zoltán cselekedete,
akkor nem két védelmére, de így más egye-
beken tökéletesnek állítván, csak még az
élő zsidók ellen volt egy kis kifogása, mert
hát ennek a mainak is olyan okos, ravasz
tekintete volt olyan jó beszélő tehetsége, hogy
bizonyosan néhány ezer forintot mentett meg
a Zoltán részére az által hogy vissza utaz-
tatta a déli vonattal. Aztán kigyúlt areczal
erősítette, hogy ha már az első lépést meg-
tette, erőlyesen fog haladni ezen az uton; ér-
zi hogy itt az ideje valamikép cselekedni a
zsidók ellen . . .

— Már mint a kártya-zsidók ellen, Ró-
zsika?

— Ej, Iluska! . . . No, jól van hát, a
kártya zsidókból is elég volt már öt éven át.
... elég volt! . . . kell valamit gondol-
nom De a kicsi Rózsika vár, különben is
ideje, hogy átöltözzünk és kigyúlt areczal
távozott a szép fiatal asszony, én pedig arra
gondoltam, hogy egy ilyen szép menyecske
miként hagyhat a férje azért a kaszinóért
oly gyakran magába. — Aztán gondoltam
egyébre is, de hát melyik fiatal lány nem
hiszi azt, hogy az ő választottja különb min-

den más halandónál, még a tulajdon édes
bátyjánál is!

Nem tudom, hogyan történt, de annyi
bizonyos, hogy reggeli ruhátam olyan színű
ruhával váltottam föl, a mi Bélának kedvence
színe s talán a hajamat is úgy fontam egy
vastag fonatra, a mire egyszer ő azt jegyezte
meg, hogy a legszebb korona a világon. Alig
hogy öltözékemmel készen voltam, a szoba-
leány egy levéllel küzeledett felém. Elkaptam
a levelet, mohón fölbotontam, áttutottam,
azután a levélben levő csomagocskát bontot-
tam föl és úgy reszkettem hogy zörgött a
papir kezeim között. Az első levelet, — Ó, —
tudják már ki? — írta; röviden határozottan
szól: élég volt a bujkálásból, ép hozzánk
akart jöni, midőn találkozt a pappal, a ki
tanuló társa volt, annak megígérte, hogy oda
megy ebédre, hanem ebéd után jó és beszél
Zoltánnal stb. A kis csomagból egy karika
gyűrű hullt az ölembe és Teréz néniem pár
sora: maga akarta hozni azt a kis fénylő jó-
szágot, melyről a költők azt állítják, hogy
abba a kis körbe minden boldogság bele férne,
de nem jöhetett, hanem jó postára akadt: —
nem kívánja, hogy ez ajándokát örök emléke-
tartsam, — ki is hordaná a saját maga ne-
vét! Aztán áttér a Béla magasztalására, a
kinek hosszu egy évre távoznia kell, a mi
nagy előmenetelére szolgál e derék, kitűnő
ifjúnak.

— Nem boesátom! — Kiáltottam ön-
kénytelenül. Valaki a hátam mögött vállamra
tette a kezét:

— Kit nem boesátasz, Iluska?

Nagyon megijedtem, s talán mondaní is
főlöleges, hogy az élnék, ügyes menyecske
néhány peroz mulva tudta titkomat. Kissé
meglepte a dolog. A Teréz néni levele azon-
ban megnyugtató volt. De hát Zoltán, a ki
olyan, valódi gyermeknek tekint még, hogy
nehéz lesz előtte elmátkásodásról beszélni, is-
merem természetét, hogy tüzelni fog.

— Irjunk meg Bélának, hogy ne jöjjön

ide, nem akarok Zoltán előtt neveltségessé
válni!

— Jó, írjuk meg, hogy egy évig nem
kívánod látni, — mondta Rózsika és hozzá
olyan hamiskásan mosolygott.

— Nem! nem! azt ne írjuk! — kiál-
tottam. Rózsika igyekezett megnyugtanni. Azt
mondta, hogy csak bizzam rá a dolgot, most
pedig menjek a kis vadrózsa után, hozzam az
ebédlőbe, maga is ott lesz azonnal.

Midőn a gyermekkel ép be akartam
lépni az ebédlőbe, Zoltán akkor kérdezte a
szobaleánytól, hogy ki kereste őt? A leány
azt felelte: egy ur. A zsidó gondolám. Ró-
zsika szembe jött velünk.

— Ki keresett engem, Rózsikám?

Na lássam, szép menyecske, hogy meg-
nád a nem igaz szólás? Bizony rosszul ment.
Elpirult és teljes zavarral mondta:

— Téged? . . . senki sem keresett . . .
igazán senki!

— Senki? — és fürkésző tekintete olyan
különös megdöbbenéssel futott végig az elpi-
rult szép arezon. Ez a tekintet valami esz-
mémet adott a fiatal asszonynak: szemé fölvil-
lant, mintha azt mondat volna, jó, hogy
eszembe juttattad! ezzel tréfállak meg: rá-
szolgáltál édes uram! Fejét büszkén fölvet-
te s a Zoltán szemébe nézett.

— Nos? Senki, ha mondom.

Aztán kiment — s mint később megtud-
tam, — szívére kötötte a szobaleánynak, hogy
ha ebéd végeztével egy fiatal ur érkezik ve-
zesse minden bejelentés nélkül az ő szo-
bájába.

Különös egy ebéd volt ez! Rajtam a
legnagyobb izgatottság vett erőt: mi lesz
itt mindjárt nem is mertem a Béla megérke-
zésére gondolni Zoltán a lehető legrosszabb
hangulatban volt, de a két Rózsika nem birt
a jó kedvével.

De hát miért olyan vig az idősebb Ró-
zsika? A gyümölcsnél voltunk, midőn a szo-
baleány, erősen igyekezve titoktartó kiteje-
zést adni arczának, asszonyára tekintett és

interpellációját nov. 24-re, a mikorára a rente
conversiora vonatkozó pénzügyi művelet
be lesz fejezve és a miniszterelnök e kíván-
sága meghallgatását bizalmi szavazatul kívánta
tekinteni. — A kamara ellene szavazott s a
Rouvier kormány bejelentette lemondását.
Clemenceau és pártját így meghosszulták a
radikális színezetű Goblet kormány megbuk-
tatását. Ez év május 17 én adta be lemondá-
sát a Goblet cabinet. Az opportunisták midőn
belátták, hogy Boulanger és hívei veszélye-
sekké kezdenek válni, elhatározták, hogy ki-
nálókozó alkalommal megbuktatják Goblet ca-
binetjét, így megszabadulandó azon miniszter-
riumtól, melyben Clemenceaunak több híve
és a radikálisoknak innepelt hőse Boulanger
helyt foglalt Rouvier mint a költségvetési
bizottság elnöke a megtakarítások ügyét
előre állítva lemondásra kényszerítette az
európai békére és Franciaország nyugal-
mára veszélyessé vált Goblet cabinetet. Ezt
akarta ma visszafizetni Clemenceau és a jobb:
oldal támogatásával sikerült a dolog. Külö-
nös a dologban az, hogy Rouvier, ki eddig
oly ügyesen kikerült minden akadályt, me-
lyet elébe gördítettek, megdöndülten, vagy
talán nagyon is megdöndülve, most
va banque-ot játszott s a kormány megmar-
adását vagy lemondását egy oly kérdéshez
kötötte, mely igen csábító alkalmul szolgál
a monarchistáknak, hogy jó ügygyel újra
bajt szerezzenek a köztársaságnak. De vala-
mint Goblet kormánya is nem azért bukott
meg, mint azt a külszin mutatta, egy Rou-
vier kabinet bukása mögött is, eddig még
ismeretlen valami áll. Az bizonyos, hogy
Rouvier elodázhatta volna még az eldöntést,
de nem tette. Alig védekezett. Elérik-e a
monarchisták és radikálisok azt a mit napok
óta hangoztattak, hogy a cabinet megbuk-
tatása által Grévy-t is kényszerítik a le-
mondásra? Ez volna az egyik eshetőség. De
van az éremnek egy másik oldala is. Ha Gré-
vy el van határozva le nem köszönni, s úgy
látszik, hogy erre el van határozva akkor
csak egy uton van reménye a fenyegető ör-
vényből kivezetni Franciaország hajóját, s
ez az egy mód: felosztani a kamarát, új
választásokat rendelni el, a mitől pedig any-
nyira rettegni látszanak a radikálisok. A míg
a botrányok ügyét tárgyalta a kamara, ezen
tárgyalásokból nagyon bajos lett volna
indokokat meríteni a kamara felosztására s
éppen Grévynek. Ugy lehet, a mai szavazás

csak a vak nem láthatta, hogy azt iati: ott
van. Zoltán nem volt vak és arczát a harag
pirja borította el. Az én szívem hangosan
vert. Rózsika felszökött, megmögögte a
Zoltán homlokát és azt mondta, hogy a feke-
te kávé után ő maga néz, mert már két ízben
rontották el. Nem hosszasan maradt távol,
de azt hiszem, ez mind a kettőnek egy örök
létnek tetszett. Csengő hangon kiáltott be:
— Kérlek csak Iluskám, jöj és segíts!
Kifutottam. (Vége köv.)

Egy művész nő.

— Elbeszélés. —

Írta: Tucsek Anna.

Folyt. és vége.

Büszkén, mint egy királynő, nézett kü-
rül. Erezte magában az erőt a hatalmat, a
tehetséget, lebilincselni, elragadni mindenkit.
Kéjes élvezettel szívta magába ezt a rég
nélkülözött, fülledt meleg színházi levegőt,
a melynek oly sajátságos csábereje van. Beha-
tol a pórusokon és gyorsabb keringésbe hoz-
za a vért . . . A közönség, magánkívül elra-
gadtatásában, némán figyel minden szavára
visszafojtott lélegzettel követi minden modu-
latát; egy szavával könnyekre fakasztja s
hangjának csengésével ismeretlen világba
vezeti . . .

És most egyszerre kitör a lelkesedés;
tapsolnak, tombolnak, virágokkal árasztják el-
s száz meg száz ajk kiáltja a nevet. Ah! . . .
ez a mámorító érzés, a mit egyetlen egyszer
érezni, fölér az örökkévalósággal. . . Es
erről akart ő lemondani? . . . Miért? . . .
Mi az a mi ezt az érzést pótolni tudja? . . .
Talán fölér egy esőndes, küzdelem nélküli, az
unalomig egyhangú élet avval a kéjes izga-
tottsággal, az örökös küzdelemmel, a szen-
vedélyes elragadtatással, a lelkesedéssel és
dicsőséggel, a mik abban a másik világban
léteznek?

megteremtette az alapot, ha ugyan Grévy rá akar lépni erre az útra.

E feltevés mellett szól az a párisi hír, hogy nem fog a köztársasági pártok kiváló emberei közül egy az sem új cabinet alakítására vállalkozni, úgy, hogy — ha ez csakugyan bekövetkezik — teljesen indokolt lesz a föl-
osztatás.

A városi dalárda és a zenede.

(Vége.)

Most már azt hitte a dalárda hogy az ügy csakugyan végleg rendezett. Azonban ismét csalódott mert a zenede igazgatója ez év őszén ismét előállott egy számlával melynek kifizetését követelte.

E számlában benn foglaltatik évenként 165 óra gázfogyasztás, s így most már nem 17 frt 60 kr, hanem 37 frt 78 $\frac{1}{2}$ kr. Ez is mint minimum állítatott fel az igazgató ur részéről. Ez nagyon furcsa dolog mikor köz tudomás hogy a dalárda hetenkint két órát tart, tehát egy évben 104 órát s ha még hozzá adunk 6 órát — ha már minden áron perczekre akarjuk kiszámítani a fogyasztást — már nagyon eleget mondtunk.

Számitva van továbbá zongora használatát 45 frt 72 kr s ennek indoklásul Hitesy volt karnagy ur állítólagos véleményére alapítva az mondatott, hogy a dalárda jobban rontja a zongorát mint a tanuló gyermekek, — holott köz tudomás hogy a dalárda részéről azt szakértő karnagy kezeli.

Számitva van terep használatát évenként 30 kr, s így ez cizmen összesen 49 frt 50 kr, summa summárom felszámítatik 133 forint.

Látható hogy ez nagyon is elűt az 1885-ben már megkötött egyezségtől s illette az ezen egyezésnek alapját tevő számitástól.

Tagadhatatlan hogy ez kellemetlenül érintette a dalárdát, melynek választmánya aztán kiküldte Márk Endre elnök urat hogy érintkezésbe téve magát a zenede igazgatójával azt ezen sem nem méltányos sem nem igazságos követelés lejjebb szállítására bírja reá s esetleg — hogy minden további akadékoskodásnak vége szakadjon ajánljon fel évi átlagol a dalárda részéről a zenedének 120 frtot.

A dalárda elnöke megbízatásához képest fel kereste a zenede igazgatóját s előadta a dalárda óhaját. Előadta hogy a gázfogyasztásra 165 órát számitani tulzott követelés mert úgy ő mint a karnester s általában a vezetőség bizonyoságot tehet róla, hogy a dalárda hetenkint két órát, évenként tehát legfeljebb 104 órány fogyaszthatja a gázt holott az is nyilt dolog, hogy ezen órái közül is sokat nem tart meg a dalárda sőt sokszor kénytelen közbejött akadályok miatt heteken át felfüggeszteni a gyakorlati órák tartását.

Erre az volt a felelet hogy itt tanubizonyosságra szükség nincsen mert az adatok a házmeisteri jegyzetéből vannak merítve, s azok autentikusabbak minden bizonyítgatásnál.

Hát az meglehet hogy a zenede igazgatója előtt a házmeister hitelesebb személy mint egy testület elnöksége, mely utóbbinál alapszabályok hivatoltattak, ez felfogás dolga,

Most már tisztában volt magával egészzen. Érezte hivatását, jobban, mint valaha, s szégyelte, hogy oly sokáig habozott. Választott szerelme és a művészet között, s ha kellett volna, tiszser is áldozatul hozza szerelmét.

Nyugodtan és öntudatosan ment el más nap reggel az igazgatóhoz, a ki örömmel beszerződtette őt. Egylőre mindegy volt neki akárhol is játszik, csak a színpadon legyen. Aztán majd igyekezni fog, tanulni és küzdeni, hogy a fővárosba jusson.

A színészek még az nap elutaztak. Eszter néhány nap múlva akart utánozni menni. Titkon összecsomagolta a kevés holmiját, sietett, hogy elmenjen még mielőtt Miksa visszatér. Félt, hogy ha őt meglátja megrendül az elhatározása. Anyjának nem szólt semmit mert tudta, hogy minden áron megakadályozná az elmenetelét.

Az nap midőn elakart utazni, délután kiment még a temetőbe atyja sírjához.

Eszter exaltált, végtelen felé hajló kedélyét kimondhatatlan fájdalom fogta el. Először szállta meg a halál gondolata! szeretett volna ő is ott pihenni atyja oldala mellett és azt kívánta, bár volna már az egész élet minden küzdelmé el a háta mögött.

De hirtelen félelem fogta el. Mintegy szörnyű álomban látta a halált maga felé közeledni; jég hideg, nehéz kezét vállára érezteti s lenyomja a földre. . . Siketítő moraj hallatszott körülötte; érezte, hogy nincs menekülés, neki meg kell halnia oly fiatalon, mert nem tud megküzdeni az élettel. . .

Hirtelen fölésmélt és sikojtva ugrott föl. Sietve hagyta el a temetőt, de a rémkép még sokáig üldözte.

Hazaérve, otthon nagy meglepetés várt reá. Miksa megérkezett, s örömtől sugárzó arcával sietett eléje. Néhány nappal hamarabb szabadulhatott és nem tudósította azért, hogy meglepte s hogy maga mondja el az örömhírt. Megkapta a kinevezését és most már semmi sem áll útjában boldogságuknak.

Kézbe vette Eszter kicsiny, hideg kezét s úgy kérte, hogy tűzzék ki az esküvő napját, de ne nagyon messzire, mert már ugyanis vártak eleget. Eszter aztán holnap vagy

hanem azért az még is igazság marad, hogy ha egy tisztességes ember valamit szavára állít, azt elszokták fogadni kész pénz gyanánt.

A zenede igazgatója különben azt a tanácsot adta ekkor, hogy foly a módjék a dalárda a zenede választmányához; s midőn erre a dalárda megjegyezte hogy hiszen ha az igazgató ur jó indulattal nem bírjuk, hasztalan folyamodunk oda. — az igazgató ur azt felelte, hogy „csak is az én jó akaratomat bírják önök”.

Világos ebből, hogy a választmány jó akaratát nem bírjuk, tehát felesleges minden törekvés arra, hogy a zenede követelését lezállíthassuk az igazságos mértékre.

És miután a hosszas eszmecsere alatt a dalárda elnöke meggyőződött arról, hogy itt bizony egy csepp jóakarát sem nyilvánul a dalárda mellett, s hogy az igazgató hűgmerem magatartása kizár minden közeledhetést, azon szavakra fakadt: „ugy látom én, igazgató ur, hogy mindezek más szavakkal azt teszük magyarárul, hogy dalárda innen mars!”

Erre az igazgató ur a legkomolyabban azt felelte: „kérem én azt nem mondjam, de ha úgy tetszik értelmezni — nincs kifogásom ellene!”

No már ilyen kijelentésre nem tehet mást, mint a mit a dalárda tenni — egyhangulag — elhatározott, hogy t. i. a zenedétől végleg megválk. A határozatot tett követte. s megszakított minden további alkudozást a dalárda az iparos körrel fogott kezét, mely kör kitüntető szívességgel s a legmelegebb testvéri jó indulattal fogadta a dalárdát, a magyar dal, a magyar szellemi fejlődés koszorús bajnokait.

Ime ez rövid története a lefolyt eseményeknek, melyet most már némelyek úgy szeretnének feltüntetni mintha arról az egészről a zenede választmánya nem is tudna semmit. Hanem ez mentességül egyáltalán fel sem is hozható. Mert ha a zenede választmánya az igazgató eljárásáról hivatalosan nem nyert tudomást, de értesült arról bizonyosan a lapok útján s módjában állott volna ezek nyomán az igazgatótól felvilágosítást kérni s az orvoslás felől intézkedni. Nem hozható fel mentességül azért, mert a testület nevében mindení annak elnöke vagy igazgatója tesz, s ennek ténye mindaddig a választmány ténye marad, míg másként intézkedni maga a választmány fog.

Másfelől azt is hallottuk, hogy az igazgató ur tagadta hogy mondta volna az értekezés zárkóztatás képezt s fenn idézett szavakat; hát erre a szerény megjegyzésünk hogy ha a zenede igazgatója feltétlen hitelt ad a házmeisteri jegyzetnek is, hogy — engedtessek meg a dalárdának is, hogy feltétlenül elhiggye szeretettel elnökének hogy ama szavak csakugyan mondva voltak.

Napi hírek.

— Debreczenben végzett lelkészjelöltek a külföldön. Külföldi egyetemeken, akadémiákon ezen tanévben a debreczeni főiskolai utó növendékei közül h tven vannak beiratkozva, u.

holnapután elmennek lakást keresni; ő már választott is egyet, de Eszternek is meg kell azt néznie. Két kis szoba van benne meg egy kert, de az egész olyan, mint egy galambfészek. Jerikói láncsal van befutva az oszlopos veranda s árnyas gesztenyefa az ajtó előtt. . . .

Eszter nem tudta tovább hallgatni. Kérte, hogy menjen el, mert le akar feküdni, rosszul van. Miksa megjött, de midőn Eszter elbeszélte, hogy a temetőben volt és az nagyon föligazgatta, megnyugodott. Gyöngén korholta, hogy minek ment oda, s aztán távozni akart. Az ajtóban még egyszer visszafordult és megállott a küszöbön. Az alkonyuló nap utolsó sugara ráesett szép, férfias alakjára. Gőndör, barna haja világosabbnak látszott; mintha aranyporral lett volna behintve. Szép metszésű, finom száján boldog, őszinte mosoly lebegett.

Eszter egyszerre valami végtelen vágy ragadta meg. Még csak egyszer akarta a kezével végig simítani azokat a gőndör, barna fürtöket, még csak egyetlen egyszer, utoljára. . . .

— Miksa! — szállította vissza halkán s kitérte ajkait.

Miksa egy pillanat alatt mellette termett, átülte karsu derekát s magához szoritotta. Eszter szenvedélyesen fogta a két keze közé fejét s forró esőkkal borította el homlokát, szeméit, ajkait.

Miksa nem gondolt többé az elmenetelre és Eszter is sokáig megfellekedett róla. De egyszerre fölésmélt s tréfásan elnógatta Miksát, kikísérte a kapuig s aztán visszazsaladt a szobájába s magához vette kicsiny esomagját.

Sötét este volt már, de még nem készt el a vonatól. Senki sem vette észre. Midőn kilépett a házból. A gyermekek már lefeküdték s anyja a másik szobában csinálta a számadásokat.

Eszter úgy érezte, hogy nincs teljesen magánál. Mivel sem törődve szaladt az utcán végig s égő arcával, elfuló lélegzettel érkezett az indóházhoz. Ugy tetszett neki mintha Miksa utolsó esőkljával szívébe egy

m.: Edinburghban van két lelkészjelölt, Budapest János és Török Zoltán, Utrechtben egy. Dávid Gyula, Berlinben ismét egy, Sass Béla volt debreczeni hittanhallgató. Bécsben pedig három iratkozott be az ottani evangélikus teológiai fakultás hallgatói közé, u. m. Takács Lajos, ki már tavaly is Bécsben tanult, továbbá Bereczk Sándor és Fogarasi Bálint.

— Egy magyar ev. ref. lelkész Bessara-biában. Venetianer Sándor hazánkba, déli Oroszországban a rohrbachi református gyülekezet lelkészeközélelő Bésből teológiai licentiatusi rangot nyert. Vele együtt, az ő közvetítésére, egy másik magyar református lelkész is ott nyert munkakört, nevezetesen, V. Kovács János, ki nem régen végezte a hittanszaki akadémiát Debreczenben. Hozzá közel, egy másik német nyelvű gyülekezet lelkészeül hivatott meg. Főtiszt. Révész Bálint püspök ur, Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző, továbbá Balogh Ferenc és Csiky Lajos hittanárak jelenlétében, saját lakásán ma egy hete avatá föl a messze földre távozandó ifju tiszteletes atyáit. Isten vezérelje utain!

— Debreczeni főiskola. A debreczeni főiskola tanárkara folyó hó 15 én tartott ülésében kimondta, hogy a magyar protestáns irodalmi társaság alapító tagjai közé lép. s a 100 frtyai alapítókat 1888. január elején befizetendő. Egyszermind azon kérelmet intézi a tanárkar a főtiszteletű egyházkerülethez, hogy a főiskolának ugyanazon társaság párfogó tagjai közé lépését rendelje el.

— Liptay Laura meghalt. Liptay Laura, a vidék egyik volt jeles primadonnája, ki két év előtt nálunk is sikerrel vendégszerepelt Szabadkán meghalt. Liptay Laura már hosszabb idő, közel egy év óta, mióta Szegedről megvált, betegeskedett s ez idő alatt nem is lépett színpadra Betegsége alatt folyton Szabadkán lakott. Régebben Bácsné név alatt ismerték. Mindig nagyobbi vidéki színpadokon játszott: Aradon, Szabadkán, Szegeden stb. Körülbelül három héttel ezelett Szegeden volt, akkor is a betegsége vitte oda. Operáció alá vetette magát. Azonban későn jött ez már. A betegséget már nem lehetett kiirtani.

— Pincezűz támadt szombaton este 1/8 órátkor a vármegyei ház szomszédságában fekvő Miskolczy féle házban. A Tropper asztalos által bérlet pinczeszakaszban az ott felhalmozott gyaluforgács vígyázatlanságból kigyuladt. A tüzőltó laktanyáról, hova azonban értesítést küldöttek, gyorsan kivonult az őrség s a pincezűz ajtaját, összes nyílásait elzárták a külső levegőtől, ezáltal reményelvé a tűz tovatérését meggátolni, sőt azt elis oltani. Így a tűz reggelig csakugyan ki aludt magától, a nélkül, hogy a Hirsfeld borkereskedő szomszédos pinczraktárába átcsapott volna. A gyaluforgácson kívül még deszkadarabok és szerszámok is égtek el.

— Ref. convent. A szombaton kezdődött konventi gyűlésre Budapestre pénteken utaztak el városunkból főtiszt. Révész A, püspök Szeremley József esperes és Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző urak.

— Kegyelem. Özv. Nagy Bálintné, Bikfalvi Klára asszony (lakik Czegléd utca 2558. sz. a.) kegyes adományképen a helybeli ev. ref. egyház részére Szőke János presbyter

tövis tört volna bele. Néha a kezével oda kapott, miutha kiakarta volna húzni.

Az indóháznál még nem várták a vonatot s még nem lehetett jegyet váltani. Eszter leült a váróteremben; de olyan meleg fojtó volt a levegő, hogy nem bírta kiállani, azt hitte, mindjárt megfullad. Kilépett a peronra, de ott sokan jártak s félt, hogy ismerőssel találkozik. Félre vonult az egyik leg távolabb eső szögletbe, de borzasztó izgatottsága nem hagyta egy helyben ülni. Főlkelt és kilépett a töltésre, öntudatlanul haladt a sinek mellett lefelé.

Senki sem vette észre. Oly sebesen ment mintha valami sietős dolga lett volna. Lelkét a végső kétségbeesés szállta meg. Minél közelebb jött a határozó pillanat, hogy elhagyja Miksát, annál inkább érezte, hogy szíve annyira össze van forrva az ő szívével hogy nem élne túl a szakadást. De lelke szép álmaról lemondani sem volt ereje, s szegény, elgyötört szívéből fakadt fájdalmas kiáltás tört elő ajkain. . . . Nincs menekvés! . . . — Nem mehet sem erre, sem arra. Fejében sajátoságon zngtak, zsbongtak a gondolatok. . . . Ott ült Miksa mellett a kis házbán, a hol a veranda szép jerikói lancelal van befutva s árnyas gesztenyefa az ajtó előtt. . . . Egyszerre valami távoli moraj hallatszott: fölakart kelní Miksa mellől s odamenni a színpadra a lámpák elé, mert az a közönség volt, a mely tapsolt és nevet kiáltotta. De Miksa vasmarekkal fogta meg k rjait és nem engedte. — Tasakodni kezdett vele s már-már kiszabadult midőn egyszerre egy jég hideg kezét érzett vállára nehezedeni. . . . Es csodálatos, e perczben nem félt től a fagyos kéztől, a mely lenyomta a földre, — Atyját látta maga előtt, s csöndes megnyugvással hunyta be szemét.

Egyszerre ismét valami sajátoságos zugást hallott; de ezuttal nem csak képzeletben, hanem valósággal. . . . Főleszméit, Mesztről mint valami fekete szőnyegyet közeledő vonatot, két piros szemét kimeresztve a sötét éjszakába. Dübörögve, zakatolva jött mind közelebb, valami rémes benyomást téve Eszter izgatott képzeletére.

— Miksa, Miksa! — zokogta öntudatlanul, kiszáradt, lázas ajkakkal. Hirtelen megállott, összekulcsolta kezét és letérdelt az út közepére.

— Nincs menekvés! . . . nincs menekvés! — tördelte. — Oh atyám, fogadd magadhoz lelkeket! . . .

Es mikor a tombolva, zakatolva előrehaladó két piros szem alig pár lépésről meredt reá, odahajta szöke fejét a kelete végéig. — Sötét szemek utolsó tekintetében megfőrt a csillagok fénye s a kékszárnyú lepke szárnyát szegve hullott le a földre. . . .

ur által harmincz frtot küldött be és pedig ezen összegből a czepléd utcai új templom felszerelési költségeinek fedezésére 10 frtot, az egyházi tanulók árvaik javára 10 frtot, végre a ref. egyház ispotály javára 10 frtot. Mindhárom összeg a ref. egyház pénztárába be lett utalva. Addig is, míg eziránt a közelebb megartandó presbyteri közgyűléshez jelentés tétethetnek: fogadják a nemesszívű adományozó nő hálás köszönetem nyilvánítását. Debreczen, 1887. nov. 18. Szűcs István egyh. főgondnok.

— Filloxera elleni szer. Szkala Antal fővárosi gyógyszerzsrnak, ki már 33 év óta a fővárosban mint gyógyszerzsr működik, több évi fáradozás és tanulmányozás után sikerült a filloxera mely tudvalegöl meg már is az egészországban oly szörnyű pusztításokat vitt véghez, tökéletes megsemmisítését eredményező szert feltalálni. E szert a magas magyar kir. földmívelés- és kereskedelmi és az osztrák czászári minisztérium által megvizsgáltván, tökéletes jónak találtatott s a feltalálónak a szabadalom megadott. E szert ez évi április hóban Budapeston és Budapestorsón is ottani előjáróságok jelenlétében megpróbálták s az eredmény kedvező volt, mert abban az időben ott nagyon meggyökerezett filloxera egészen ki lett irtva. — Mennyiségben beszerezés és a szőlő területét tekintve, az ára tősenkint nem egészen egy krajczarra jó. Bővebb tudósítás Szkala gyógyszerzsr urnál: VIII, ker. Mária Terézia-ter 11, sz. a. „Szent József hez” ezimzett gyógyszerzsrban.

— A debreczen f. abonyi vasut építése ügyében Csávolszky Lajos orsz. képviselő, a vasut építés engedélyezése a mult heten városunkban időzött. A tervezet megvalósításához már aligha hiányzik egyéb, mint Debreczen városnak hozzájárulása az építés költségeibe. Ugy halljuk, hogy a decemberi rendkívüli közgyűlésen fog előterjesztést tenni a tanács; s semmi kétség benne, hogy a közgyűlés oly összeget fog megszavazni, mely arányban állandó vasut létrejövetelelő a városra haramulandó különböző fontos előnyökkel. E hozzájárulás annyival inkább nem maradhat el, mert a város óhái birtokai újabb 12 évre már e vasut kiépítésének figyelembe vételével adattak hasznabérbe. A B. úvjáráson nagybirtokos Semsey Andor a hozzájárulást a maga részéről Debreczen áldozatkészségtől tette függővé.

— Városok népessége. A budapesti stál tisztikai oszály főnöke, Körösi József által szerkesztett s hetenként megjelenő nemzetközi népesedési mozgalom statisztikai táblázatnak legutóbb megjelent 514. számában Magyarország nagyobb városainak jelenlegi népessége a következő számokkal van föltüntetve: Budapest 432,682, Szeged 67,742, Szabadka 64,344, Debreczen 55,712, — Pozsony 48,870, Keeskemét 47,865, Arad 38,784, Temesvár 37,764, Nagyvárad 32,877, Békés Csaba 34,150 Kassa 32,571, Makó 31,421, Pécs 31,672, Brassó 30,571, Kolozsvár 30,524, Székesfehérvár 28,256 Czegléd 26,438, Sopron 26,170, Miskolcz 26,161 Nyiregyháza 25,522, Zombor 24,920 Nagy-Kőrös 24,349, Verseez 23,417, Békés 23,170 Jász Berény 22,261, Kun-Félegyháza 25,499, Győr 20,507, Szatmár-Németi 20,507 Baja 20,150. A föntebbi

Eszter hirtelen megfordult s futni kezdett. Majdnem egy negyedóránra távozott el észrevétlenül az indóházról. Akkor észbe jutott, hogy a vonat alig várakozik néhány perczig, s akár mint fut mégsem ér oda hamarabb. Jegyet váltani sem lesz ideje.

Végtelen kétségbeesés szállta meg. Mi lesz vele ha elkésit? . . . És mi lesz, ha mégis idejekorán odaér? . . . Hazamenjen-e ismét? . . . Nem fogják elengedni, öröknek majd fölötte. . . . Pedig nem maradhat otthon. . . . Nem soha! . . . Oh! ha most száryati nőnének és repülhetne el innen messze, messzre ha kiválna ölve szívéből az a végzetes szerelem, a mely megrontotta életét és gátolja z repülését! . . .

A vonat mind közelebb, közelebb jött; piros szemei rémesen meredtek elő, mintha keresztüli akartak volna látni a sötét éjszakán. Eszter még gyorsabban kezdett futni! haja kibomolva repkedett körülötte arza égett az örült resenyától, s szeméből forró könnyek perregtek a kétségbeeséstől, az izgatottságtól.

Mintegy segélyt keresve tekintett föl az égre. . . . A csillagok ragyogtak, fénylettek ott fűna s nyugodtan tekintettek le a földre, mint megannyi őrangyalok szeméi. Eszternek egyszerre úgy tetszett, mintha az éj nem volna oly sötét; csodálatos esengő, hívó hangot hallott onnanfelülről. . . . Előtte repkedett a kékszárnya lepke boldog gyermekkorából és vezette ismeretlen tündérországba. . . .

— Miksa, Miksa! — zokogta öntudatlanul, kiszáradt, lázas ajkakkal. Hirtelen megállott, összekulcsolta kezét és letérdelt az út közepére.

— Nincs menekvés! . . . nincs menekvés! — tördelte. — Oh atyám, fogadd magadhoz lelkeket! . . .

Es mikor a tombolva, zakatolva előrehaladó két piros szem alig pár lépésről meredt reá, odahajta szöke fejét a kelete végéig. — Sötét szemek utolsó tekintetében megfőrt a csillagok fénye s a kékszárnyú lepke szárnyát szegve hullott le a földre. . . .

számokban a városok bennfoglalattik. Deb 1000, Temesvár 3290 katonasággal van föből látszik, hogy nérczen az ország né Szabadka 20—10 felette. De a fönnelt Vésárhely kimaradt. Népszámláláskor 51 ötödik helyet foglalkokkál változó, szel időjárás.

— Milyen idő lehetén az idő csapad változó, szelebb és utána pedig a hét szárazabb és hidegebb a hetre ennek elejé desebb szárazabb és fagyos időt várhatunkokkál változó, szel időjárás.

— Föltényiné S melyet Ziláhy Gyul került ki a saját alkönnykereskedő kapható. A disko érdekes apróság bele a következők Reviczky Gyula, K. László, Váradi Antal, czag Vilmos, Gáspár lin, Vay Dániel, Laky Imre, Valentín Ziláhy Gyula, Mát Tóth László, Vilmosdor Lövey Klára, Vilmosné, Mátyás Rónaszéki Gusztáv, kyné, Locsarekné, Géza, Csáky Ador. ifj. Borádné, Béla, Mándoky B. Lajos, Dr. Kenéz Gy. krajczár.

— Az új korcs most két új jéppál kedvelőinek. Mindké férhető helyen, a mott az államvasutá nem díszekedhetik. koreszlyó egyelet a közuti vasut a 13 ezer □ méterny lya építése egy ma Szikszai József uré Margit fürdő is ép alatt, a helyi vasut zeleben. Mindkét pavan, s rövid idő m használtnak, csak gát a koreszlyáni.

— A debreczen az őszén a tehertorugy mint általában is. Szeptember óta 1800 kocsis gabonát tárból 60 kocsis dohasvnt vonalon.

— A felolvasó telyén Dr. Holla fel tanulmányát a „jegyek, valamint a tatott, állandó jegytárában vannak s Kenéz y.

— Önkéntes tóttak meg a nyá szokott „murijokat” constatálják, hogy pesebb nem volt n idő szerint 150 renkezik, de örömm is hogy különösen ligens elem is m rakozik a nemesszív tehát a hideg közz most már az egy áll többé utjában.

g u l a t a z e s t Vidor kedélyvel főzte paprikát — sikerült — s a so minden ügy barátá ságnak a késő éj

— Felhívás. A iparkamara, valami dasági egyesület á lános mű, iparterum deztetvény, az e c bizottság e közhas a kiállítás ügyében szetosztása iránt a kedelmi és iparkarugy a helybeli, m általában a nagy lásra felhívjuk, egy bejelentési iver a van utca saját 1887 november 19. iparkamara.

— Színház ro holnapra ma mulasztatjuk el h a közönség figyelme n a k, közönségünk lomjátékára. Vedres közönség óhajította padra s az a közö mutatni most is, l van az szeretve.

— A helybeli esti tanfolyam f. l kor kezdetét vesz

A LEGJOBB
czigaretta-papir
a valódi
LE HOUBLON
francia gyárlmány.
Cawley és Henrytől Párisban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.
Ezen papir Dr. Pohl J. J., Dr. Ludwig E., Dr. Lippmann E. bécsi egyetemi vegyészeti tanár urak által legjobban ajánlatik, és pedig kitűnő minőség-határozott tisztasága miatt, és mert annak semminemű egészségre ártalmas kellemetlen ninos hozzáadva.

17, rue Bréze, 2 PARIS

FRISS
Kassai virstlit, sódart, borsajtot, párizsit, salvaládét, paprikás és fehér szalonnát, füstölt kolbászt, szalámit, továbbá ementáli, gróy, hagenbergi, imperial sajtokat, lip-tai és tátrai turót, quarglit, francia és édes mustárt, nagybányai almát és körtét
ajánl
Varga Lajos
fűszerkereskedése.

4969. tk. III.
1887.
Árverési hirdetm. kivonat.
A h.-bűszörményi kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak /elenka János végrehajtást szenvedő elleni 42 frt 1/2 kr. tőkeköve és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék a h.-bűszörmény kir. járásbíró-ság területén lévő, H.-Bűszörmény városban fekvő a h.-bűszörményi 2938. szájkvben foglalt A. I. 3099 hrsz. 3078 népsorszámu udvar és házból álló ingatlanra az árverést 600 frtban emzennel megállapított kikiáltási árbm elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi Január hó 2-ik napján déli 11 óra 9 óraker alóli bíróság hivatali helyiségeben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fog.

ELADÓ
gőz-cséplőgép
Kabán, (Hajdumegye) 2 garnitúra használt, de jó karban levő
8 lóerejű gőz-cséplőgép
az egyik MARSCHAL, a másik CLAYTON & SCHUTLEVORTH-féle szabad kézből előnyös feltételek mellett eladó.
Venni szándékozók ez iránt akár levélileg, akár személyesen Kabán **BERGER és KOHN** tulajdonosokkal értekezhetnek.

Mely cigaretta-papir a legjobb?

Ezen minden cigarettázóra nézve nagyon fontos kérdés már a kétségtelenebb módon bizonyult.
Nem üres reklám, hanem elsőrendű tudományos vizsgálások által összehasonlított vegyelmezések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségű cigarettapapirok között a **„Les dernières Cartouches“**
Braunstein Frères gyárából.
Páris, 65. Boulevard Exelmans,
mint jóval könnyebb és legjobb cigaretta-papir elismertett. Mivel ez már többi közt Dr. Pohl tanár által a bécsi vegytani egyetem, Dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegyészeti álmát, főkke által megállapított 1887. jul. hóban Dr. Soyka Hygiéniai-tanár által a prágai ném. egyetemen egészségügyi szimponból újabb összehasonlító vegyelmezést a lehető legfinnyesebb eredmény koronáztatva emennyiben a „Les dernières Cartouches“ cigaretta-papir 28-74% al könnyebb és hogy a dobányfüthöz 28-77% al kevesebb idegen alkatrészt tartalmaz, mint a többi vegyelmezett papir. VALÓDI csak azon papir, melynek ettiqnetje mellékelt rajzhoz hasonló és Braunstein Frères cégé tviseli.
A gyár cigarettapapirjainak és cigarettahüvelyjeinek nagybani elárúsítása végett

Braunstein Frères

saját cégé alatt Bécsben, H. k. Negerlegasse 8. sz. a raktárt nyitott, továbbá kapható minden nagyobb illynemű czikket árusító kereskedőknél.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 60 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt H.-Bűszörményben, a kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóságnál 1887. évi Október hó 13-ik napján.

Valódi orosz Caravánteá
ólmazár alatt és orosz kötegekben.
1 font 1. 2. 3.
á frt 6.— 5.— 4.—
Egyedül Popov Testvérek Moszkvában alant jegyzett raktárában, továbbá
eredeti jamaica rum
H. Kefferd, Temby & Comp. cégtől Londonban.
Egy literes üveg Sz. 0. 1. 2. 3.
á frt 3. 2.50 2. 1.50
FROMM J.
első orosz tea nagykereskedése Troppauban.
10 frton felüli megbízások díjmentesen utánvét mellett küldetnek és csomagolás nem számítatik. Árjegyzék-kiváratra ingyen és díjmentesen.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“

legújabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ívek hivatalos nyomtatványok

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.

báii meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Szerkesztőség és k...
Szechenyi-utca SIMON-ház
kereskedésével
HIRDETÉSEN
előfizetési pénzek és a kiad...
valamint a lap szelem...
minden közleménye...
Hármentellen levelek e...
fogadtatnak

XIV. évfolyam

Külpol

A magyar deleg...
noky győztes béke...
vazott elismerésnek...
ket, minden országo...
keszerető világha ki...
minden fentartás nél...
zatott. A közjogi...
vezére versenyzett...
gátások szónokával...
legi biztos, nyugod...
való államférfiúi v...
politika inaurálás...
vitelének diéséretéb...
számba veszi a lak...
gondolkodó lelkek...
országgyűlés szélöl...
ez idő szerint még...
tézménye ellen, s i...
tárgyalására kiküldő...
ga részéről képvis...
folytán, nem volt a...
a többi pártokhoz...
politikájáról nézetén...
fejezést adjon; de...
ve érzi magát, a ne...
gyűlés újra összejöv...
tét a párt vezér köz...
tatni. A „Pester Co...
gedéssel vez tudon...
as függetlenségi pá...
parlamentben a szél...
ben véve csatlakoz...
részi szavazatához és...
összhangot Magyar...
ményében.

Azon legnagyobb...
ellenzéki pártnak...
szokta a hazai ko...
borura a lghevesébl...
s melynek ugyszólv...
nebb életszükséglete...
delem bizonyos...
való közössége ell...
általa hivatásszerű...
könnyen érthetőleg...
legalább is kötelez...
hogy egy „köz...“

A „Debreczeni

Politi

(T.) „Kinek a p...
szemről már ugy vag...
hivatalnok a folyton...
örül, ha kissé a szab...
bernek három hétig...
ebédet tálnak fel, t...
kal, tizszer huszor...
hogy már a szagától...
lehet elbajoló; és no...
a pikáns étel, hogy g...
megjárja, de már a p...
elveszteni az ő mus...
mintha büzlének; ha...
istennyilának a föllé...
rüsiti a kloaka histó...
szánandó német trón...
lapota is megszokotta...
ami részvét volt bent...
is megkophatott, s t...
akar egy kiüresített...
rokon druzsáknak, m...
és Kallaynak a süket...
azok is többet érnek...
így nagyon szeretné...
ami ezen a héten mé...
ezetli-re. Nagyon kü...
ha a saját hajunknak...
veszedelemben keveren...
dál darázs fészekbe...
lázitanám az ujságíró...
Annyi igaz, hog...
„fene esont.“ A buda...
dál, már az is baj...
hát nedves a víz...
egyik fővárosi lapba...
képpeni ülését, hogy